Converted by Tiff Combine - (no stamps are applied by registered version)

والجمال ، وبهذا اخرج برنر العرب من دائرة الارتباط بين الشخصية والمكان وذكرهم باسوأ الصفات حتى انه قال فى عرب بور سعيد :

מובילנו לא סר מעלינו. כל הדרך רב עם הערביאים בעלי־הסירות, שהאשימוהו בלקיחת שוחד מאתנו. הוא מצדו האשימם, כי אין אלוהים בלבכם. (٢١)

« لم يفارقنا مرشدنا، كان الطريق مليئا بالعرب أصحاب الذوارق الذين اتهموه بتقاضى الرشوة منا ، ومن ناحية أخرى اتهمهم هو أيضا أنهم لا يعرفون الله » ثم يقول فى مكان آخر :

הערבים פושטים את העור מעל העצמות.בעד הנפשות והחפצים ידרשו בוודאי שלושה פרנקים ואולי ארבעה (٢٢)

« ان العرب يسلخون الجلد من فوق العظام ، وبالتأكيد سيطلبون ثلاثة فرنكات أو أربعة مقابل نقل الأشخاص والامتعة •

ولم تسلم القاهرة من سلبية الصفات التى خلع الكاتب بعضا منها عليها فقال :

בקאהירה, בשעת העברה ממסע למסע ע״י עליות ותחתיות ארוכות ומשונות לאין סוף, כשמשני עבריך נתלים עליך הסבלים לשרתך ולשאת לך את משאך, ואתה מתנער מהם כמו מזבובים וצועק בלי הפוגות ובגרון ניחר: „לא, לא, לא!״— עלתה שוב מתחת הקרקע אותה הבריה! : (٢٣)

« فى القاهرة أثناء الانتقال من سفر الى سفر ، ومن خلال مرتفعات شاهقة ومنخفضات عميقة ليست لها نهاية ، يتعلق بك الحمالون ليخدموك ويحملوا عنك حملك ، ولكنك تنتفض بعيدا عنهم كما لو كانوا ذبابا وتصرخ دون توقف وبصوت أبح لا لا لا : فى هذا الوقت ظهر ذلك المخلوق مرة ثانية من تحت الأرض ! » •